

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Εκδοῖς τῆς Σύρου Δραχ. 22
Εκδοῖς » » 26

Διὰ τὰς Διατρ. τὸν στίχ. λ. 25
Διὰ τὰ Διαστικά τὸν » λ. 15
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6

ΑΞΙΟΤΗΡ

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ,
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ τὴν 26 Νοεμβρίου 1860.

Ἡ Μεσαία τάξις καὶ ἡ παροῦσα περίστασις.

Πολλάκις καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐγένετο λόγος περὶ μεσαίας τάξεως. Καὶ εἰς τὰ σπουδαιότερα τῶν ζητημάτων ἐπεκαλέσθημεν συντόνως τὴν προσοχὴν καὶ ἐνεργεῖαν τῆς μεσαίας τάξεως.

Ἡ σημασία αὐτῆς φαίνεται ἐξ αὐτῶν τῶν λέξεων καὶ δὲν εἶναι δύσκολον εἰς ἕκαστον νὰ ἴδῃ εἰς πόσῃν τάξιν ὑπάρχει.

Τὸ ἔθνος ἔχει τοὺς πολιτικούς αὐτοῦ τοὺς ἀληθεῖς καὶ ἀρχαίς ἔχοντας, τοὺς κομματικούς καὶ κατὰ συμμορίας ἐνεργοῦντας. Τοὺς γεωργούς, τοὺς ναυτικούς, τοὺς ἐμπόρους, τοὺς βιομηχάνους, τοὺς ἰδιοκτήτας, τοὺς ἐπιστήμονας, τοὺς λογίους. Τοὺς προσηλωμένους εἰς τοὺς πολιτικούς καὶ κομματάρχας καὶ ἐπ' αὐτοὺς περιμένοντας τύχην, τοὺς ἐργάτας τοὺς ὑπηρετάς τοὺς ἀμεριμνομερίμνους εἴτε ἔχουσι εἴτε δὲν ἔχουσιν. Ἴδου αἱ τάξεις διηρημέναι.

Τοιαύτη διαίρεσις στηριζομένη εἰς τὴν πρόδοον τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας καὶ εἰς τὰ πράγματα αὐτὰ δὲν πιστεύομεν νὰ ἐρεθίσῃ τὴν χολὴν οὐδενὸς ὅσον κακοῦ καὶ ἀν' ἧται· διότι δὲν δίδει εἰς οὐδένα οὐδὲν προνόμιον, ἀλλὰ τὸν κατατάττει, ἀναλόγως τῶν δυνάμεων αὐτοῦ τῶν διανοητικῶν καὶ ὑλικῶν.

Καὶ οἱ ἕτερον λόγον ἀκόμη τοιαύτη διαίρεσις δὲν δύναται νὰ μᾶς ἀποδόσῃ οὐδὲν σκῶμμα, διότι ἡμεῖς εἴμεθα θιασώται τῆς μεσαίας τάξεως, καὶ ἐκ ταύτης περιμένομεν τὸ ἀληθὲς καλὸν τῆς εἰλικρίας καὶ τῆς πατρίδος. Καὶ νῆ τὸν Δία ἡ τάξις αὕτη βιάσται καὶ τὰ ἐαυτῆς βάρη καὶ τὰ τῶν μεγάλων καὶ τὰ τῶν μικρῶν.

Ταύτην λοιπὸν καὶ ἀν' ἐκθειάσῃ τις δὲν θέλει ἐπιπληρῶσθ' οὔτε ἀπὸ τὸν Πλάτωνα καὶ οὔτε ἀπὸ τὸν Μακρίνῃν αὐτὸν καὶ τὸν Λεδουρολίον· διότι ἐὰν ἡ ἀνθρωπότης ἀπασα ἠδύνατο νὰ ᾔται ὁλόκληρος μεσαία τάξις, καὶ νὰ μὴν ἔχῃ τοὺς μὲν ζητοῦντας θέσεις καὶ μισθούς καὶ δόξας, τοὺς δὲ ζητοῦντας νὰ ἀρπάσωσι τὰ ὑπάρχοντα τῶν ἄλλων καὶ ἡ πολιτεία τοῦ Πλάτωνος δὲν ἦτον φανταστικὸν πλᾶσμα καὶ ὁ σοσιαλισμὸς ἦτον ἐφαρμοστέος.

Τὰ βάρη τῆς μεσαίας τάξεως εἶναι μεγάλα ὡς προεῖπομεν· διότι αὕτη καλλιεργεῖ τὴν γῆν διατηρεῖ τὴν ναυτιλίαν, τρέφει τὰ ποίμνια, ἐνεργεῖ τὸ ἐμπόριον, ὑπηρετεῖ ἐπιστημονικῶς τὴν κοινωνίαν ἐργάζεται ἀδιακόπως καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν ἀφοσιωμένη ἀγάλλεται εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν κτημάτων καὶ πραγμάτων καὶ χρημάτων· χαίρει εἰς τὴν οἰκιακὴν ἀφθονίαν, προετοιμάζει τὴν τῶν τέκνων καὶ παραμελεῖ πᾶσαν ἄλλην φροντίδα περὶ τῶν κοινῶν.

Ἡ λήθη ὅμως αὕτη δὲν μένει ἀτιμώρητος, ἀλλ' ἔχει δύο μεγάλα κακά. Πρῶτον καλῆς οὐσῆς τῆς ἐξουσίας ἐγκαταλείπει αὐτὴν ἀπροστάτευτον καὶ ὁ κοινωνικὸς σάλως τοῦ ὁποίου πάντοτε τ' ἀποτελέσματα εἶναι ἄγνωστα θέλει ἐπιπέσει κατ' αὐτῆς ἡ τοῦ οἰκουραίου. Δεύτερον ἐὰν σφαλῇ κατὰ τι ἡ ἐξουσία δὲν χορηγεῖ τὴν δέουσαν καὶ κατὰ μικρὸν ἀφαιρῶσιν τὴν μόνον ἰσχυρὰν εἰς ἔθνος, ἀλλ' ἀφαι-

νει τοὺς σπουδαρχίδας μετὰ τῶν ἄλλων νὰ ἐνεργῶσι σπαραγμούς βιαίους οὐδέποτε τὸ ἔθνος ὠφελοῦντας.

Ἐὰν ὅμως ἡ ἐξουσία ᾔται καλὴ ἢ κακὴ δὲν πρέπει νὰ περιμένῃ νὰ μάθῃ ἡ μεσαία τάξις οὔτε ἀπὸ τὴν πρώτην οὔτε ἀπὸ τὴν ἐσχάτην. Διότι οἱ μὲν προσηλωμένοι εἰς τὴν φιλαρχίαν ζητοῦσιν ὡς λείαν τὴν ἐξουσίαν, οἱ δὲ ἀνήκοντες εἰς τοὺς ἄλλους καιροφυλακτοῦσι διὰ νὰ λάβωσιν ὅ,τι οἱ ἄλλοι κρατοῦσιν.

Ἐξηγουμένα σαφέστερα, διότι, ὅπως ἄλλοτε εἴπομεν δὲν ἀφίνομεν πλέον διακεκομμένας καὶ ἀτελεῖς ἰδέας. Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐνεργείας τοῦ ἔθνους ἢ μᾶλλον τὸ πραγματικὸν ἔθνος καταγινόμενοι εἰς τὰ ἀτομικά τῶν πραγμάτων περιμένουσιν νὰ μάθωσι τὰ τῆς πατρίδος ἀπὸ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην ἐφημερίδα διεθυνομένην ἀπὸ τὸν δαίνα ἢ δαίνα συνεννοηθέντα μετὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον σπουδαρχίδην, καὶ νὰ γίνωνται καὶ οὗτοι τῇ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, γρήγορα θέλουσιν ἐννοήσῃ τὴν ἀπάτην αὐτῶν, ἀλλ' εἰς μάτην. Ἡ ἀταξία θέλει ἀναπληρῶσθαι τὴν ὑπάρχουσαν τάξιν καὶ διὰ τὰς γενομένας ὑποσχέσεις τῶν τοιούτων εἶναι ἐγγυηταὶ ὑπεύθυνοι τινὲς συντάττει μὴ ἔχοντες οὐδὲν πρὸς κατάσχεσιν καὶ ἀποζημίωσιν. Πρέπει λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι καὶ νὰ ἐξετάσωσι καὶ νὰ ἐνεργήσωσι δεόντως διὰ νὰ προλάβωσιν ἐθνικὴν κρίσιν ἥτις κατ' αὐτῶν πάλιν θέλει ἐπέλθῃ.

Ἡμεῖς ἀνήκοντες εἰς τὴν μεσαίαν ταύτην τάξιν δὲν διατάζομεν νὰ τὴν ἐπιπληξώμεν καὶ νὰ τὴν εἴπωμεν ὅτι μέχρι σήμερον δὲν ἐπραξεν οὐδὲν διὰ νὰ φωτισθῇ ἀφ' ἐαυτῆς περὶ τῶν πραγμάτων. Ἐκαμὲ συλλόγους περὶ τῶν κοινῶν περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν πραγμάτων; ὄχι. Διεύθυνε τύπον αὐτῇ διατηροῦσα ἐφημερίδας μετὰ ἐπιτροπὰς οἰκουραίων καὶ μὴν ἐπιτρέπουσα νὰ γράφωσιν ἀδιακρίτως καὶ νὰ ἐμπαίζωσιν ἀδιακρίτως τὰ πάντα καὶ ἱερά καὶ κοινὰ καὶ κυβερνῇ καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ κοράσια τῶν οἰκογενειῶν μας; ὄχι. Ἐλαβε τὸ μέτρον ὥστε προκειμένου περὶ κοινῶν πραγμάτων ν' ἀναφέρεται εὐσχημῶς καὶ μετὰ καθαρὰ καὶ ἀληθεῖς ἀποδείξεις; ὄχι. Εἰς τὴν ἐξαφιν μόνον τῶν κομμάτων κάμνουσιν οἱ μὲν μίαν ἀναφορὰν πρὸς τὸν Βασιλέα οἱ δὲ ἑτέραν, ἀλλὰ ταῦτα δὲν δύναται νὰ φωτίσωσι τὸν ἀνώτατον Ἀρχόντα.

Μὴ πράξασα ἡ μεσαία τάξις οὐδὲν διὰ τὰ τοιαῦτα δὲν εἶναι δίκαιον οὐδὲ τὸ παραμικρὸν νὰ παρυσυρῇ ἀπὸ τοὺς μὲν ἢ τοὺς δὲ, καὶ νὰ πιστεύσῃ αὐτοὺς ὡς ἱεροκήρυκας, ἐπιφέρουσα τὴν ἀταξίαν τῶν κοινῶν.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν, ὅτι οἱ πολεμοῦντες τὴν Κυβέρνησιν οὐδέποτε θέλουσιν εἰπεῖν τοῦτο εἰς ἡμᾶς, ἀλλὰ θέλουν μᾶς ὑποσχεθῇ τὴν κατὰκτησιν τῆς Ἀγίας Σοφίας, τὸν πλουτισμὸν ὅλων, τὴν σχηματῆσιν πολλῶν καὶ ποικίλων ἀγαθοεργῶν πραγμάτων. Ἐὰν ὅμως ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν τούτων ὑποσχέσεων φέρουσι τὴν ἀναρχίαν, ἡ μεσαία τάξις καὶ οὐχὶ οὗτοι θέλει ὑποφέρει, αὕτη ἂς σκεφθῇ.

Δὲν ἐννοοῦμεν παντάπασιν νὰ προσβάλλωμεν ἄτομα, ἡμεῖς σεβόμεθα τοὺς ἀγωνιστάς καὶ ἐκτιμῶμεν τοὺς ἱκανοὺς καὶ λογίους· δὲν ἀρνούμεθα δὲ ὅτι μετὰ τῶν ἀντιπολιτευομένων ἔχομεν φίλους καὶ στενοὺς μάλιστα. Δὲν ἐκθειάζομεν οὔτε τὰ παρόντα ὡς τὰ τελειότερα, καὶ ἀναπείθομεν βελτιώσεων· ἔχομεν

μάλιστα καὶ παράπονα ἡμεῖς λίαν σπουδαῖα καὶ ἄξια τῆς συντόνου προσοχῆς τῶν κυβερνούντων· καὶ λέγοντες ἡμεῖς ἐννοοῦμεν τὴν πόλιν. Τινὰ τούτων ἐξέθεσamen, καὶ ἄλλα ἀφορῶντα τὴν ναυτιλίαν μας τὸ ἐμπόριόν μας τὴν βιομηχανίαν μας θέλομεν εἰπεῖν ἀκολουθῶς.

Λέγομεν μόνον ὅτι ἡ μεσαία τάξις μὴ προπαρσκευασθεῖσα διὰ νὰ κρίνῃ περὶ τῶν κοινῶν καὶ τῶν πολιτικῶν δεῖται νὰ ᾔται συντηρητικὴ καὶ πιστὴ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν καθεστώτων καθότι τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν εἶναι ἀδήλα.

Πρὸς Θεοῦ μᾶς καταπνίγωσιν αἱ ἰδέαι διὰ νὰ ἐκπορευθῶμεν, ἀλλὰ τὸ πράττομεν μετὰ τῆς ἐλευθερίας ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἔχει κάλαμος οὐδὲν ἀπὸ κανένα ζήτων, καὶ ὅα εἴπωμεν καὶ πρὸς ὅσους, καὶ λάβωμεν δύο τῶν σημαντικωτέρων τῆς πρωτευούσης.

Πέρυσιν ὁ Εὐστάθιος Σίμος ψηφιστοῦμενος παρὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὡς βουλευτῆς Ἀττικῆς ἀνεβίβάζετο παρὰ τῶν ἐκλογῶν μέχρι τρίτου οὐρανοῦ καὶ ἀντετάττετο κατὰ τοῦ Γ. Ράλλη ὑπουργοῦ ὡς ἀνώτερος, ὡς ἔχων χαρακτῆρα θέλησιν, ὡς μέλλον νὰ πράξῃ τὰ καλὰ τῆς πατρίδος. Σήμερον ὅτε ὁ Ἡγεμὼν ἐκάλεσεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τὸν Σίμον ἀντιτάττεται ὁ Γ. Ράλλης ὁ ἐπὶ ἐτῇ ὑπουργός.

Ἡμεῖς ἐκτιμῶμεν ἀμφοτέρους καὶ τοὺς θεωροῦμεν καὶ ἱκανοὺς καὶ καλοὺς· ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι εἰς τοιαύτην ἀνώμαλον πολιτικὴν γνῶμην, ἡ μὴ ἐξησκημένη περὶ τὴν ἐξακρίβωσιν αὐτῶν μεσαία τάξις, ἐπραξέ καλῶς ὑποστηρίζουσα πέρυσιν τὸν Ράλλον καὶ ἐφέτος τὸν Σίμον, διότι βιάσται τὸνλάχιστον εἰς τὰς σκέψεις τοῦ Ἡγεμόνος ὅστις εἶναι ὁ ἀνώτατος φυλαξ τῆς τάξεως.

Αὕτη εἶναι ἡ πεποιθήσις ἡμῶν. Τὸ πῶς δὲ ἡ μεσαία τάξις δύναται νὰ μορφωθῇ καὶ ν' ἀποτελέσῃ κοινὴν γνῶμην σεβαστὴν παρὰ πάντων, εἶναι ἀντικείμενον πολιτικῆς πραγματείας μεγίστου βραβεῖου ἀξίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, ὅτι τὰ Ἀτμοπλοῖα τῆς Ἑλλάδος. Ἀτμοπλοῖα ἑταίρειας μυσίας δοκιμάζουσιν δυσκολίας εἰς τὸν λιμένα τῆς Τεργέστης ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν των, ὅπερ δεικνύει ἀχαρηστίαν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, διότι ἐπὶ ὅλην εἰκοσιπενταετίαν τὰ Ἀτμοπλοῖα τοῦ Δούτ' εὗρον ἐν Ἑλλάδι τοσαύτην περιποίησιν καὶ χαίρονται μέχρι τοῦδε τοσαῦτα προνόμια καὶ εὐκολίας ὅσα οὐδεμίαν ἄλλην ἐταιρεία ἔστω καὶ αὐτὰ αἰ εἰς ὁμογενεῖς ἀνήκουσαι, δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀπολαύσου.

Ἐσχάτως πάλιν ἀπροσδόκητον τι γεγονός ἐν Τεργέστη τοιαύτην ἔλαβε μορφήν ὥστε καὶ τὴν ἀξίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας προσβάλλει καὶ εἰς ὅλους ἀδίκους καὶ παραλόγους ζημίας τὴν ὑποβάλλει.

Καὶ κατὰ τοὺς ναυτικούς Νόμους ὅλων τῶν ἐξευγενισμένων ἐθνῶν καὶ κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν συνθήκην, πᾶς ὁ φορτῶν ἐπὶ πλοίων ἐν γενεῇ ἐμπορεύματα παραδίδει αὐτὰ περικλειστα εἰς δοχεῖα, περικαλύμματα, κιβώτια κλπ. καλῶς ἐσφραγισμένα καὶ ὑπογραμμένα, περιοριζόμενος νὰ σημειώσῃ ἐν τῇ φορτωτικῇ τὸ εἶδος τῶν περιεχομένων· ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ταύτης συντάσσονται καὶ τὰ ὁπλωτικά τῶν πλοίων, μενούσας εἰς εὐθύνην τῆς ὁρμῆς ἢ μὴ δηλώσεως τοῦ περιεχομένου εἰς τὸν φορτωτὴν ἐμπορῶν, ἐὰν κατὰ τὴν ἐν τοῖς Γελονοῖς θωρηκτῶν τῶν ἐμπορευ-

μάτων προκύβη μεταλλαγή ή αλλοίωσις μεταξύ του δηλωθέντος και του πραγματικώς ευρεθέντος εμπορεύματος.

Κατά των τελευταίων εις Τεργέστην διάπλουον του Έλλην. Ατμοπλοίου ο «Βασιλεύς Όθων» εφορτώθη εις Σμύρνην κιβώτιόν τι καλώς εφοραγισμένον δηλωθέν ως εμπιρίχον άρισμένον τι εμπόρευμα και ούτως εσημειώθη και εν τη φορτωτική και εν τῇ δηλωτικῇ του Ατμοπλοίου επί τη βάσει της φορτωτικής φθάσαντος του Ατμοπλοίου και άρξαμένης της εκφορτώσεως οι τελωνιακοί υπάλληλοι εν Τεργέστη ανέκαλυσαν, ότι το ρῆθην κιβώτιον δεν περιείχε το δηλωθέν εμπόρευμα, αλλά σιγάρα, τῶν οποίων ή εισαγωγή αὐστηρικῶς απαγορεύεται. Το πάν κατὰ συνέπειαν συνταράχθη, διότι μή ευρεθέντος του εν τη φορτωτικῇ δηλουμένου παραληπτου, εδόθη άφορμή εκδικήσεως ποταπῆς κατὰ της Ελληνικῆς Ατμοπλοικῆς Εταιρίας και άμέσως κατεδικάσθη αὐτή να πληρώσῃ τήν βαρυτάτην ποινήν του δῆθεν λαθρεμπορίου τούτου και εμποδίσῃ ή αναχώρησις του Έλλην. Ατμοπλοίου μέχρι πληρωμῆς, διότι οι εὐγενεῖς τελῶναι της Τεργέστης δεν ένόμισαν φερέγγυον τήν Έλλην Ατμοπλοικὴν Εταιρίαν, όθεν εδέεσε να δοθῇ έγγύησις δια τήν αναχώρησιν του Ατμοπλοίου.

Ερωτῶμεν ἤδη, εις τι πταίει ή Έλλην. Εταιρία, αφού ως εἰρήται, δεν της συγχωρεῖται ν' ανοίγῃ τὰ περιέχοντα τὰ εμπόρευμα κιβώτια και να εξετάζῃ το περιεχόμενον αὐτῶν, και αν τουτ' αὐτό όπερ έλαβε χώραν εις τὸν Έλλην. Ατμόπλουον δεν γδύνατο να συμβῇ και εις αὐτὸν τὸν εἰρησυχιστικόν, ή κατὰ τὴν φόρτωσιν τηρουντα τάξιν και όποια δικαιούσῃ ηθελε υποβάλλει εις ποινήν τήν διευθύνει τῶν ατμοπλοίων δια πράξιν της όποίας φυσικῶς δεν δύναται να εἶναι ένοχος. Εἰς όλα τὰ μέρη του Κόσμου αἱ τοιαῦται εμπορικαί άπάται περιορίζονται εις τήν καταδίκην μόνον του εμπορεύματος, όταν δεν εἶναι εύκολος ή ανακάλυψις του ιδιοκτήτου του λαθρεμπορευμένου εμπορεύματος, και άπορούμεν εις ποίας άρχας του δικαίου στηρίζεται ή απαίτησις τῶν αὐστριακῶν υπαλλήλων του να καταδικάζηται το πλοῖον εις αποζημίωσιν, αφού άδύνατον εἶναι να γνωρίζουν οι διευθύνοντες αὐτό το περιεχόμενον τῶν φορτονομένων πραγμάτων. Άλλως, εάν παραδεχθώμεν τήν έναντιαν άρχήν, ήν εφημέρωσαν οι αὐστριακοί επί του Έλλην. Ατμοπλοίου, δεν εἶναι δυνατόν να υπάρξῃ ιδιοκτήτης πλοίου, διότι, κατοποιός τις θέλων να βλάψῃ αὐτόν, θέλει πράξει, ότι-επαθε το Έλλην. Ατμόπλοιο με τὰ εν λόγω σιγάρα.

Αλλ' εκείνο το όποῖον μᾶς εκπλήττει και διεγείρει τήν άγανάκτησιν πάντων εἶναι τοῦ ότι το γεγονός το όποῖον ανεφέραμεν εἰκάζεται, ότι επράχθη εν γνώσει πρὸς βλάβην της Έλλην. Εταιρίας, διότι, ως ήκούσαμεν, ή έρευνα τῶν τελωνιακῶν υπαλλήλων Τεργέστης επί τῶν φορτωμένων εν τῷ Έλλην. Ατμοπλοίῳ εμπορευμάτων, υπεδείκνυε γνώσιν προηγουμένην του γεγονότος, τουτ' αὐτό δε εδῆλουν και πάντα τὰ συνοδεύσαντα τήν πράξιν ταύτην περιστατικᾶς περιμένομεν άκριβεστέρως πληροφορίας δια να κρίνωμεν, εάν πρὸς βλάβην της Έλλην. Ατμοπλοίας έχαλκεύθησαν τοιαῦται ποταπαὶ εκδικήσεις διαβεβαιούμεν δε από τοῦδε τοῦς υποκινούντας και βουλευόμενους ταῦτα, ότι τήν Έλλην. Εταιρίαν δεν βλάπτουν τοιαῦται άνανδροὶ πράξεις διότι τὰ θεμέλιά της στηρίζονται εις το έθνικόν πνεῦμα τῶν Ελλήνων.

Εἰς το προηγουμενον φύλλον μας εἴπομεν, ότι τήν 27 τρέχοντος λήγει ή μεταξύ της Έλλην. Κυβερνήσεως και της αὐστριακῆς εταιρίας Λόιτ σύμβασις, ήτις μή ανανεωθείσα επιφέρει τήν παῦσιν τῶν εσωτερικῶν εν Ελλάδι γραμμῶν τῶν αὐστρ. ατμοπλοίων και εἰς ομοίᾳ τὰ αὐστρ. ατμόπλοια ως πρὸς τὰ λοιπὰ με απλᾶ εμπορικὰ πλοία. Περιμένομεν να ἴδωμεν όποίαν διαγωγὴν θέλει δείξουν οι αὐστριακοί και ή ήμετέρα κυβερνήσις ως πρὸς τοῦτο, δ' ότι εκ τούτου θέλει κρίνει το κοινόν τὰ περαιτέρω.

Ο Κ. Γρηγόριος Κ. Σουτζος υπό αἰσθήματος φίλαν θρώπιαν χινούμενος εδωρήσατο εις το άρτισύστατον εν Αἰγίνῃ Φρένοκομειον δραχ. 4,000.

Εἰς πολλά δημόσια της Πόλεως μας μέρη και ιδίως τὰς παρκευμένας τη άγορᾷ οδούς, ατόπως έναποτιθενται κάδδοι (βαρέλια) περιέχοντες λακέρδας και άλλα αλμυρά εκτός της άπορράξεως της ελευθερας συγκοινωνίας, προξενούν συγχρόνως τὰ εἶδη ταῦτα και αναλασρίας άποφρουσας δυσώδεις αναθυμιάσεις, ή άστυνομία όφείλει να εμποδίσῃ τήν κατάχρησιν ταύτην. Δεν έννοούμεν να επιφερθῇ δυσκολία τις εις τήν ελευθερίαν του εμπορίου, αλλά να παύσῃ ή κατάχρησις τινῶν κερδοσκοπῶν ε αποταμειευόντων επί πολὺ τοιαῦτα εἶδη εις τὰς οδούς και γωνίας δια να μη πληρώσωσιν ένόχια.

Οι κατάλογοι τῶν επιτηδεύματων του 1861, και τῶν οικοδομῶν του 1860, εἶναι εκτεθημένοι εν τῷ Δημαρχείῳ και όφείλουν οι έχοντες παράπονα εγκαίρως να τα υποβάλλωσι δια να μην αποκλεισθῶσι και κατόπιν φωνάζωσιν ατόπως.

Από τήν άρχήν της εβδομάδος ταύτης οι άρκτικοί άνεμοὶ άντεκατέστησαν τοὺς πρὸ πολλοῦ πνέοντας μεσημβρινούς, κατὰ συνέπειαν ή ατμοσφαίρα εψυχράνθη ε-παισθητῶς.

— Εν τῷ Ωκεανῷ έπνεον τρικυμιώδεις άνεμοί, καθά γραφουν οι διατρεψάντες Έλληνες πλοίαρχοι, οὐδεν όμως σπουδαῖον δυστύχημα άνηγγέλη άφορὸν τήν Έλληνικὴν ναυτιλίαν.

— Εἰς Πάτρας εὐσταθῆ ανώνυμος εμπορικὴ εταιρία υπό το όνομα «Ελληνικὴ Ναυτικὴ Τράπεζα» ήτις θέλει συστήσῃ υποκαταστήματα και Πρακτορεία και εν άλλαις Πόλεσιν

Η σύστασις της εταιρίας ταύτης ενεκρίθη δια του από 17 τρέχοντος Β. Διατάγματος.

Δεν έχομεν γνώσιν του καταστατικού της εταιρίας ταύτης δια να κρίνωμεν κατὰ πόσον θέλει συντελέσῃ εις άντακούρσιν της πασχούσης πρὸ πολλοῦ ναυτιλίας μας, όποσῶδήποτε όμως θέλει άποθῇ χρήσιμος εις το Έλληνικόν ναυτικόν, δυναμένη κατὰ τὰς περιστάσεις να παρεκτείνῃ τὰς εργασίας της, τη συμπιάζει και της Κυβερνήσεως καθὼς και τῶν ναυτικῶν Δύμων, εις τρόπον ώστε ν' άποθῶσιν αἱ πράξεις της χρησιμώταται εις τήν βελτίωσιν της τύχης του ναυτικού μας.

— Η Δημοτικὴ μας Ἀρχὴ επιμελήθη εσχάτως τήν συμπλήρωσιν και διαρρύθμισιν της κατὰ τήν κεντρικὴν Πλατείαν δεινδροφυτείας. Καλὸ εἶναι ν' άρχίσῃ βελτιμῶν συμφώνως με τὸν περὶ οδοποιίας Νόμον και ή δεν δροφύτευσις της οδοῦ Πωσιδωνεας, καθόσον μέρος τουλάχιστον χρώμεθα ως δημόσιον περίπατον,

— Ἀντὶ του Πρωτοδικίου Οικονόμου εις Πάτρας μετατεθέντος, διωρίσθη Πρωτοδικὴς ένταῦθα ο μέχρι τοῦδε Δικηγόρος και Πάρεδρος εν Ἀθῆναις Κ. Ξ. Ψαράς, άντὶ δε του Πρωτοδικίου Τσαγκαρόλα εις Ἀθήνας ως προέσιπομεν μετατεθέντος, μετατεθῆ εκ Χαλκίδος ο Κ. Βώκος.

— Δι' Ἀστυνομικῆς διατάξεως, προχθές δημοσιευθείσης, διατάχθη 1. Να μην ανοίγωσι τὰ κατὰ τὰς συνοικίας οἰνοπωλεία, καφτερπωλεία και όψοπωλεία πέραν της 8 εσπερινῆς ώρας. — 2. Τα εν τη άγορᾷ οἰνοπωλεία, καπνελεία και μαγειρεία και πάντα τὰ πωλόντα ποτά καταστήματα δεν πρέπει να ὦσιν ανοικτὰ πέραν της 9 εσπερ. ώρας, πέραν δε της 11 τὰ εν τη Πλατείᾳ Όθωνος Καφτενεία. — 3. Τα άσματα θορυβώδεις φωναὶ κλπ. άπαγορεύονται εις τὰ ρῆθῆντα δημόσια μέρη εν καιρῷ νυκτός — εν νυκτὶ δε και ήμέρα εις Πλατείας και δημοσίους οδούς. — 4. Δεν επιτρέπεται να παίζωσι μουσικὰ όργανα εις κανέν δημόσιον μέρος άνευ άστυνομικῆς άδείας. 5. Ἀπαγορεύεται εν γένει ο πυροβολισμός. — 6. Δεν συγχωρεῖται ν' αναθερμαίνωσιν εις τὰς οδούς και Πλατείας.

Ευχόμεθα να εφαρμωσῇ αὐστηρικῶς και άκριβῶς ή διάταξις αὕτη και να μη περιπέσῃ και αὕτη ταχέως ως και πολλὰί άλλαι προηγουμεναι τοῦ αὐτοῦ εἶδους διατάξεις εις άχρησίαν, εις τρόπον ώστε ή Πόλις ν' άπολαύσῃ τήν προσήκουσαν αὐτῇ ἰσχυρίαν. ἤν στερεῖται εκ μέρους κακοθησάτων ανθρώπων.

— Κατὰ τὰς εκ Κωνσταντινουπόλεως εσχάτας εἰδησεις μέχρι της 23 λήγοντος είχαν φθάσει πλέον τῶν διακοσίων Έλληνικῶν πλοίων με φορτία χωρὶς άβαρίας, καθότι ο Νοέμβριος διέρχεται άνευ σπουδαίῳ τρικυμιῶν.

— Εκ δε της Αὐγύπτου γράφουν, ότι ή έσοδεία εἶναι λίαν ευχάριστος ένεκα της άφθονίας τῶν υδάτων του Νείλου.

— Η κανονισθεῖσα, συμφώνως με τὰ νενομισμένα ζῶν της Ερμουπόλεως εκτείνεται κύκλῳ αὐτῆς κατὰ χίλια και πεντακόσια τεκτονικὰ μέτρα πέραν του όρίου του εγχευμένου σχεδίου της, εις τρόπον ώστε ή Ερμούπολις οὐδεν προσαποκτᾷ, καθόσον τήν περιφέρειαν ταύτην τῶν εκατὸν πενήκοντα μέτρων κατεῖχε και κατέχει δια διαφορῶν σπουράδην κειμένων οἰκοδομῶν και άλλων κτημάτων άνηκόντων εις Ερμουπολίτας — λυτροῦται όμως δια του κανονισμοῦ της ζώνης από διενέξεις ατόπους αἰτινας διεγείροντο παρὰ του όμορου Δήμου, ήδη δια της καταλήψεως της περιφερείας της ζώνης κανονίζονται τουλάχιστον αἱ δικαιούσασαι τῶν Δημοτικῶν Ἀρχῶν τῶν όμορων Δήμων μέχρις οὐ εὐδοκίσει ή Θεία Πρόνοια και άποπερατωθῇ και το πολυθρόλλητον τῶν συνόρων ζήτημα το όποῖον έκρεμες διατελεῖ περὶ τὰ εἰκοσιεπτὰ ὅλα εἴη παραδόξως.

— Κατὰ τὰς εἰς Ἀνδρου πληροφορίας ή ζημία τήν όποιαν υπέστη ή μεσημβρινή πλευρά της Νήσου εκ της βαγδαίας βροχῆς της καταπεσούσης κατὰ τὰς άρχάς του λήγοντος μηνός εἶναι σημαντικὴ, υπολογιζομένη εις δραχ. εκατὸν πενήκοντα χιλιάδας.

— Κατὰ τήν εσχάτως γενομένην διανομήν τῶν υπό του Κ. Ἀμ. Δαμαλλῆ χορηγηθέντων βραβείων πρὸς τοὺς άριστέυσαντας μαθητὰς του Γυμνασίου και Ελληνικοῦ Σχολείου Σύρου, εβραβεύθη και ο Όθωμανός νεός Βεκιρ, υπότροφος ὢν παρὰ τῷ Καθηγητῇ Κ. Ν. Πατρῇ και εν τῷ Γυμνασίῳ σπουδάζων, ο πατήρ του νέου τούτου Σουτζιλῆ άγάς, Διοικητῆς Χίου μαθὼν ότι ο υἱός του ήρίστευσε και εβραβεύθη, εξέφρασε δια λίαν κολακευτικῆς επιστολῆς τήν ευχαρίστησιν του πρὸς τὸν Κ. Δαμαλλᾶ, υπερευχαριστήθεις δια τὰς προόδους του τέκνου του.

— Κατὰ τὰς σημερινὰς εἰς Ἀθηνῶν εἰδήσεις προχθές εδῶσε τήν παρὰ τισίν του ό ύπουργός των Εσωτερικῶν Κ. Λυκούργος Κρεστενίτης, ήτις άμέσως εγένετο δεκτὴ, άνα-

δεχέντος προσωρινῶς τήν διευθύνειν του επί τῶν Εσωτερικῶν Ὑπουργείου του Κ. Κουντουριώτου, ύπουργοῦ τῶν Εξωτερικῶν γράφουν προσέτι, ότι πρὸ τῶν εκλογῶν θέλει καταρτιθῇ το ύπουργεῖον είτε δια νέων ὅπως προτάπων, είτε δια προσθήκης τινῶν.

— Κατὰ τὰς εσχάτας βεβαίας πληροφορίας παύουν από σήμεραν αἱ τοῦ εσωτερικοῦ της Ελλάδος γραμμαὶ τῶν αὐστριακῶν ατμοπλοίων Λόιτ καθόσον δε άφορᾷ τὰς εσωτερικὰς θέλων εξακολουθεῖ να θεωροῦνται τὰ ατμόπλοια προσωρινῶς ως μέχρι τοῦδε, ήτοι ως μή απλῶς εμπορικὰ και κερτῶνται ἴδιαι σημειώσεις τῶν τελῶν και δικαιωμάτων, μέχρις οὐ ανανεωθῇ ή σύμβασις πιστεύομεν, ότι εν τη ανανεώσῃ της συμβάσεως καθόσον άφορᾷ τὰς εσωτερικὰς γραμμάς, θέλων εἰς άμοιβαιότητος παραχωρηθῇ και εις τήν Ελληνικὴν Ατμοπλοίαν τὰ ἴσα δικαιώματα εις τόπον ὥστε να μην υποφέρουν τὰ Ελληνικὰ Ατμόπλοια εις τοὺς λιμένας της Αὐστρίας τὰς δυσκολίας και ζημίας, ἃς υπέστησαν και υποφέρουν μέχρι τοῦδε. Η διευθύνσις της Ελληνικῆς Ατμοπλοίας έλαβεν ἤδη τὰ κατάλληλα μέτρα εις τρόπον ὥστε ή έλλειψις τῶν αὐστριακῶν ατμοπλοίων μεταξύ τῶν Ελληνικῶν λιμένων να μην αφήσῃ κενόν τι.

— Το Ατμόπλοιο της εἰρημένης Έλλην. Εταιρίας Καρτερία ανηλικίσθη πρὸς άντικατάστασιν του έλικός του όστις εσχάτως έπαθεν εις τὸν πορθμὸν της Εύβοίας, άποπερατωθείσης δε ταχέως της επισκευῆς αὐριον καθελκύνεται δυνάμενον κατὰ τήν προσεχῇ εβδομάδα να επαναλάβῃ τοὺς συνήεις αὐτοῦ πλόας.

Τὸ εν Ρώμῃ σῶμα τῶν Καρδιναλίων, ο στήλος οὗτος του παπισμοῦ, εἰρρίζεται εις δύο διηρημένον, το έν ὧδε τὸν Πάπαν εις τήν αναχώρησιν, το δε άλλο παρακινεῖ αὐτῶν εις συμβιβασμόν, δηλ. να μείνῃ εις Ρώμην ως πνευματικὸς μόνον άρχηγός τῶν Καθολικῶν ἀφίων τήν κοσμικὴν του εξουσίαν τῷ Βίκτωρι Εμμανουήλ, ἀλλ' απολαμβάνων παρὰ τῶν Καθολικῶν δυνάμεων χρηματικὴν έπιχορηγήσιν εις τήν αξιοπρεπῆ του διατήρησιν.

Εκ πρώτης όψεως παρὰ τινῶν ο συμβιβασμός οὗτος θέλει θεωρηθῇ ακατόρθωτος μή νομιζόντες ποτε ότι ο Πάπας θέλει γένει εκουσίως έκπτώσεως της κοσμικῆς του εξουσίας εξουσίας. Νομίζω όμως ότι οι διάχυριζόμενοι το τσιούτον, άνευ της λεπτομεροῦς εξέτασεως τῶν ενεστῶτων πραγμάτων, θέλουν συμφωνῆσαι τουλάχιστον μετ' εἰς τοῦ παρελθόντος ότι ή νῦν θέσις της Ιταλίας θέτει εις τὸν Πάπαν το αναπόφευκτον δίλημμα, τήν εκ Ρώμης αναχώρησιν του, ή τήν διατήρησιν της μόνης εκκλησιαστικῆς εξουσίας. Αναχωρῶν ο Πάπας εκ Ρώμης φυσικὴ συνέπεια εἶναι ή εγκατάλειψις της κοσμικῆς εξουσίας του, και ως εκ τούτου βλέπομεν ότι οἱ ανδρόπατοι άπόφασιν και αν λάβῃ ή κοσμικὴ του εξουσία εἶναι χαμένη, ἀλλὰ δια της αναχωρήσεώς του θέτει και τήν εκκλησιαστικὴν εις κίνδυνον.

Εκ της φορᾶς τῶν πραγμάτων και τῶν ὁπωσδήποτε ληρθησάμενων άποφάσεών του, παραδέχομαι αλανθάτως τήν άρχήν ότι ο Πάπας θέλει άπωλέσει τήν κοσμικὴν του εξουσίαν ως και οι ποταὶ Ηγεμόνες της Ιταλίας άπώλεσαν τήν κυριαρχίαν των. Λογικόν όθεν νομίζω ότι αφού αδύνατος καθίσταται ή διατήρησις της κοσμικῆς του εξουσίας, να εξακολουθῇ να μένῃ εις Ρώμην διατηρῶν τήν πνευματικὴν του παρὰ να τεθῇ εις άνάγκην να περιπλανᾶται ένθεν κακειθεν χωρὶς να εἰσέλθῃ εκ της νέας ταύτης θέσεως του ουδεμίαν ὠφέλειαν.

Τὸ νοημονέστερον μέρος τῶν Καρδιναλίων βλέποντες εις τήν του Πάπα αναχώρησιν τήν παντελῆ πτώσιν των, και μή θέλοντες οὐδῶως να εγκαταλείψωσι τήν Ρώμην, συμβουλευούσιν αὐτόν να παραδεχθῇ το μόνον μέσον το όποῖον ή φορὰ τῶν πραγμάτων τῷ ἀφίνει.

Η θέσις της Ρώμης κατέστη άφόρτος, μεγάλη πένια κατέχει τοὺς κατοίκους, οι χρηματικοὶ πόροι της Ρωμᾶνς Κυβερνήσεως εξητλημένοι, ο λαὸς βοᾷ κατὰ της Κυβερνήσεως, θέλων τήν ένωσιν μετὰ του Βασιλέως της Ιταλίας, και πρὸς τοῦτο θέλει γίνει μυστικὴ Καθολικὴ ψήφοφορία ζητῶν τήν ένωσιν του, ως και δια τὰς λοιπὰς πόλεις τὰς υποκειμένης εις τήν Παπικὴν κυριαρχίαν. Η Παπικὴ κυβερνήσις απεχθάνεται παρ' ὅλων τῶν ὑπῆκόων της και μαρτυρία τῶν λεγομένων εἶναι αὕτη ή του στρατηγού Λαμορεσιέρ έκθεσις πρὸς τὸν ύπουργόν του Πολέμου, επί της εισβολῆς τῶν Πεδεμοντικῶν στρατευμάτων.

Εκτός τούτων ατάντων ο έσπαρκείς εις τὸν Πάπαν φόδος του να μη προκαλέσῃ δια της επιμονῆς του τήν ένωσιν τῶν Ιταλῶν με τήν διαμαρτυρουμένην εκκλησίαν εἶναι το δυνατότερον ελατήριον το αναγκάζον αὐτόν να πρχειτῇ της κοσμικῆς του εξουσίας διατηρῶν εν Ρώμῃ τήν πνευματικὴν. Διατείνονται τινες καλῶς πληροφορημένοι, ότι εγένοντο παρὰ του Πάπα πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα αἱ ανήκουσαι προτάσεις ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ του Βικτωρος Εμμανουήλ περὶ του πρακτέου.

— Εἰς Βενετίαν, υπάρχει άπερίγραπτος ένθουσιασμός υπέρ του Αὐτοκράτορος Ναπολέοντος διότι ή δυστυχία τοὺς κάμνει να καταλαβάνωσιν όποῖον μεγίστων εὐεργετημάτων εἶναι πρὸς αὐτόν χρεῶσθαι άπαντες οι Ιταλοί.

δύοτι άνευ αὐτοῦ ἰταλικὴ ἀνεξαρτησία καὶ ἐνότης δὲν ὑπάρχει. Οἱ Ἕνετοὶ εἶναι ἡσυχοὶ καὶ χαρούμενοι, θαρροῦντες καὶ ἐλπίζοντες εἰς τὴν ταχεῖαν ἐλευθέρωσιν των. Αἱ Γερμανικαὶ ἐφημερίδες καὶ τινες τῆς Βιέννης συμβουλευσὶς τὴν Αὐστρίαν διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης καὶ διὰ τὸ ἴδιόν της συμφέρον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Βενετίαν.

Ὁ βασιλεὺς Φραγκίσκος Β' εὐρίσκειται εἰσέτι εἰς Γαέταν ἂν καὶ καθημερινῶς αἱ λειποταξίαι καὶ ἀπειθαρχίαι τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ μείναντός του στρατοῦ καθιστῶσι τὴν θέσιν του πλέον δεινὴν. Ἄν πραγματικῶς ὁ Γαλλικὸς στόλος ἔλαβεν, ὡς λέγεται, διαταγὰς ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Γαέτας, ὁ Σαρδικὸς στόλος θέλει πολιορκήσῃ καὶ βομβαρδίσῃ διὰ θαλάσσης τὴν πόλιν, καὶ τότε ὁ βασιλεὺς Φραγκίσκος Β' θ' ἀναγκασθῇ ν' ἀναχωρήσῃ.

Α. Π.

—Τὸ διάταγμα δι' οὗ ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων ἐχορήγησεν εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ εἰς τὸ Νομοθετικὸν Σώμα ἐντεταλνόμενον ἐν τοῖς πράγμασι τῆς κυβερνήσεως, καὶ δημοσιεύσιν τῶν συζητήσεων αὐτῶν, ἐπαινέται ἐν γένει ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ τύπου, μακαρίζοντος τὸν Ναπολέοντα Γ' ὡς ἐννοήσαντα ὅτι, καθ' ἣν ὥραν ἡ Εὐρώπη παρασύρεται εἰς τὸν ῥυθὸν τῆς ἐλευθερίας, δὲν ἦτο ἴδιον φρονίμου πολιτικῆς τὸ νὰ μείνῃ ἡ Γαλλία στάσιμος. Εἰς νεώτερον ἄρθρον αὐτῆς ἡ Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων ἐκφράζει μεγαλητέραν ἀγαλλίαν, προσθέτουσα ὅτι καὶ ἡδη χορηγήθησαν ὑπερέδωσαν τὰς ἐλπίδας της. Αἱ μεταρρυθμίσεις αὗται παντὶς θέλουν ἀσκήσει ἐπὶ τῆς Εὐρώπης μεγάλην ἐπιρροήν.

Ἐπιστολὴ προχθεσινὴ ἐκ Τουρίνου ἀναφέρει, ὅτι ὁ βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουήλ, ἐνεκα τῆς κακοκαιρίας, ἀνέβηκε τὴν ἀναχώρησιν του ἐκ Νεαπόλεως εἰς Σικελίαν· φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ βασιλεὺς θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν περὶ τῆς ἐν Νεαπόλει παρουσίας του, ἐνεκα τῆς διαγωγῆς τοῦ γαριβαλδιαίου κόμματος, τρεπομένου εἰς δυσχερεστοὺς ἐκδηλώσεις. Εἰς τὸ θέατρον διεκόπησαν αἱ μολπαὶ τοῦ βασιλικοῦ ὕμνου ὑπὸ κραυγῶν πρὸς τιμὴν τοῦ Γαριβαλδίου· συμμορία δὲ Γαριβαλδιανῶν ἐσχηματίζοντο ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, καὶ σμήνη βουρβωνικῶν περιεφέροντο εἰσέτι εἰς τὰς Ἀδρούσας καὶ εἰς τὴν Ἀπὴλλαν τρεπόμενα εἰς ἀταξίας καὶ λεηλασίας. Οὕτως ἡ θέσις τοῦ βασιλείου τῆς Νεαπόλεως παρίσταται σήμερον κρισιμωτάτη, καὶ ὑπάρχει φόβος μὴ αὐξήσῃ τὸ κακὸν ἐπ' αὐτῆς, ἐν ἡ πτώσις τῆς Γαέτας βραδύνη πολὺ. Λέγεται ὅτι αἱ προπαρασκευαί τοῦ βομβαρδισμοῦ αὐτῆς ἐγγίζουσιν εἰς πέρας· ὁ δὲ βασιλεὺς Φραγκίσκος, καὶ τοὶ ἀσθενῶν (λέγεται ὅτι ἤμας αἶμα κατ' αὐτὰς) ἐπιμένει εἰς τὴν ἀντίστασιν.

Ὁ καρδινάλιος Ἀντωνέλλης διαμαρτυρήθη κατὰ τῆς ἀποδόσεως τῶν Σάρδων εἰς Τερράκινην (ἀνω τῆς Γαέτας, ἐν τῇ Παπικῇ Κράτει), καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐν Ῥώμῃ γαλλικῶν στρατευμάτων ὑπεστήριξε ταύτην τὴν διαμαρτυρίαν. Μανθάνομεν λοιπόν, ὅτι ὁ στρατηγὸς Γκαλδίνης ἐκάλεσε τὰ ἐν Τερράκινῃ ἀποδάντα σαρδικὰ στρατεύματα εἰς φόνδιον, ὅπου καὶ μετέβησαν· ἀλλ' ἀγνοεῖται ἂν ἡ μετάβασις αὕτη ἔγινε συνεπείᾳ παρατηρήσεων τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ, ἢ διότι ἐξ ἀρχῆς τὰ σαρδικὰ στρατεύματα ἀπέβησαν εἰς Τερράκινην μὲ σκοπὸν νὰ μεταβῶσιν εἰς φόνδιον. Ὁπωδιόποτε ἡ διαγωγὴ τῆς Γαλλίας ἐν Γαέτᾳ καὶ ἐν Ῥώμῃ ὑπάρχει εἰσέτι ἀκατάλυτος.

Ὁ νέος πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας λόρδος Βλουμφιλδ ἀφίχθη εἰς Βιέννην τὴν 14|26. Ὁ ἐν Βιέννῃ Ῥώσος πρέσβυς Κ. Βαλάβιν, ὑπάρχει ἀπὸν εἰς Ῥωσσίαν.

Νεάπολις, 15|27. Ὁ Σαρδὸς στρατηγὸς Πινέλλης εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἀδρυσάκιον. Ἡ ἐπαρχία ἐκεῖνη καθουχάσθη. Ἐνταῦθα περιμένεται ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Νεαπόλεως.

Παρίσιος, 16|28. Ἡ Πατρὶς λέγει ὅτι ὁ Περσινὺ θείῃ διατρίψει εἰσέτι ἐβδομάδας τινὰς ἐν Λονδίνῳ.

Βιέννη, 16|28. Ἡ Ἐπίσημος Ἐφημερίς τῆς Βιέννης ἀναγγέλλει τὸν προβιβασμὸν τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἀπεσταλμένου τῆς Αὐστρίας εἰς βαθμὸν πρέσβεως ἐν τῇ αὐτῇ πρωτεύουσῃ.

Ἡ Ἐφημερίς τοῦ Δουναβίου διαψεύδει τὴν φήγην, ὅτι ἡ Αὐστρία εὐρίσκειται εἰς διαπραγματεύσεις περὶ παραχωρήσεως τοῦ Βενετικίου.

(Ἐκ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος).

Τουρίνον 10|22 Νοεμβρίου. — Ἡ κυβερνήσις τοῦ Ναπολέοντος Γ' προσπαθεῖ ἐπιμύονως νὰ καταπείσῃ τὸν Ἅγιον Πάπαν νὰ στέρξῃ εἰς δικαίαν τινὰ λύσιν τοῦ παπικοῦ ἐπιδόματος. Αἱ παρὰ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως προοιμιατικαὶ διατάξεις, λέγονται ἔχουσιν ὡς βάσιν τὴν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας παραίτησιν τοῦ Ποντίφικος καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων, μελάντων νὰ ἀντικατασταθῶσι δικαιοῦματι ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας, εἰς ἃν θέλει ἀνατεθῇ ἡ προστασία τῆς πνευματικῆς ἐξουσίας καὶ τοῦ προσώπου τοῦ Ποντίφικος. Ομολογητέον ὅμως ὅτι ὀλίγη δέδοται ἐλπίς περὶ καλῆς ἐκδόσεως τῶν διαπραγματεύσεων αὐτῶν, καὶ μάλιστα ἡ αὐτὴ τῆς Ῥώμης ἀνθυποβάλλει πάντοτε ἐντεταλνόμενον ἀντίστασιν κατὰ πάσης συμβιβαστικῆς

προτάσεως. Προβλέπεται δ' ἐντείνεσθαι, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολέον, ἐπιδιώκων ἐπιμύονως τὸν σκοπὸν του, θ' ἀναγκασθῇ νὰ προσφύγῃ εἰς δραστηριώτερα μέτρα, ἵνα ἐπιφέρῃ τὴν ὀριστικὴν ἐξομάλυνσιν τοῦ τσοῦτον σπουδαίου τοῦ ζήτηματος καὶ δυνήθῃ ν' ἀνακαλεσῇ, κατὰ τὴν διακαῇ ἐπιθυμίαν του, τὰ ἐν Ῥώμῃ στρατεύματά του.

Τὰ πρὸ τῆς Γαέτας ἡμέτερα στρατεύματα ἐξακολουθοῦν τὰς κατὰ τοῦ φρουρίου προστηρίους αὐτῶν ἐργασίας· ἀπαιτεῖται ὅμως πρὸς τοῦτο καιρὸς πλείονος ἢ ὅσος προβλέπετο· ὁ ἀγὼν μάλιστα δύναται νὰ παραταθῇ εἰσέτι ἐπὶ μακρόν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ Φραγκίσκος Β' ἐξακολουθῶν ν' ἀνθίσταται, διστελεῖ, ὡς ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ γαλλικοῦ στόλου, προφυλαχμένος ἀπὸ πάσης ἐπιθέσεως ἐκ τοῦ μέρους τῆς θαλάσσης.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἀνέβηκε τὴν εἰς Πάνορμον ἀναχώρησιν του μέχρι τῆς προσεχούς δευτέρας. Ἡ Α. Μ. θέλει δεχθῇ εἰς Νεάπολιν τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Βουλῆς, οἵτινες ἀναχωροῦσιν αὐρίον τὸ ἐσπέρας (11|23) ἐκ Γενούης, μετὰ πολλῶν ἄλλων βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν.

Αἱ μετὰ τῆς παπικῆς κυβερνήσεως διαπραγματεύσεις, περὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ὕλικου τῶν εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν χώραν καταφυγόντων Νεαπολιτανῶν, δὲν ἐτελείωσαν εἰσέτι. Ἀλλὰ παρατηρητέον ὅτι ὁ στρατηγὸς Γουαγιὼν δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ὑπόθεσιν, εἰμὴ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ Πάπα, καὶ ὅτι οὐχὶ ἡ Γαλλία, ἀλλ' ἡ παπικὴ κυβερνήσις ἐνέχεται εἰς τὴν ἐρίδα ταύτην. Λέγεται δὲ διακηρύχσασθαι ἡ κυβερνήσις τοῦ Πάπα, ὅτι θέλει ἀποστείλῃ εἰς Νεάπολιν τοὺς στρατιώτας· καθόσον ὅμως ἀφορᾷ τὸ ὕλικόν δὲν θέλει ἐγχειρίσῃ αὐτὸ εἰς τὸν βασιλέα Φραγκίσκον, ἀλλ' οὔτε πάλιν εἰς τὴν κυβερνήσιν τοῦ Βικτωρος Ἐμμανουήλ, ὡς μὴ ἀναγνωρισμένην ὑπ' αὐτῆς.

Αὐτόθεν 12|24. — Ὁ βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως, μὴ ἐπιθυμῶν νὰ μείνῃ τὸ διπλωματικὸν σῶμα ἐκτεθειμένον εἰς τοὺς κινδύνους τοῦ ἐπικειμένου βομβαρδισμοῦ καὶ εἰς τὰ δεινὰ τῆς πολιορκίας, παρεκάλεσεν αὐτὸ νὰ ἀπέλθῃ ἐκ Γαέτας· ἐπομένως τὸ διπλωματικὸν σῶμα ἐπορεύθη διὰ θαλάσσης εἰς Ῥώμην. Μόνος ὁ πρέσβυς τῆς Ἰσπανίας ἠθέλησε νὰ μείνῃ εἰς Γαέταν, πλησίον τοῦ βασιλέως.

Ὁ νεαπολιτανὸς στρατηγὸς Βόσκος, προτοῦ ν' ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Γαέταν, ἐπισκέφθη τὸν καρδινάλιον Ἀντωνέλλην, ὅστις λέγεται βεβαιώσας αὐτόν, ὅτι ἐντός 20 ἡμερῶν, οἱ Πεδεμόντιοι θ' ἐμβῶσιν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Ἁγίου Πατρός. Ὅσον παράδοξοι καὶ ἀνεξήγητοι ἂν φανῇ ἡ εἰδησις, δυνάμεθα ὅμως νὰ ἐγγυηθῶμεν τὴν γνησιότητά των λόγων τοῦ Ἀντωνέλλη. (Ἐκ τῆς «Καρτερίας» τοῦ Μεδιολάνου.)

Μανθάνομεν ὅτι ἐν τῇ συμβουλίᾳ τῶν ὑπουργῶν συζητεῖται ἐντόνως τὸ περὶ γενικοῦ διοργανισμοῦ τοῦ Κράτους σχέδιον. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦτο, τὸ ἰταλικὸν κράτος μέλλει νὰ διαίρεθῇ εἰς δέκα μεγάλας ἐπαρχίας, διοικητικῶς αὐτοῦμους· ἴσκι εἰς Λομβαρδίαν Πεδεμόντιον, Λιγυρικήν, Πάρμαν, Μοδέννην, Σαρδηνίαν, Ῥωμανίαν, Νεάπολιν, Σικελίαν καὶ Σαρδηνίαν.

Ἐσχηματίσθη εἰς Νεάπολιν συμβούλιον ἐπικρατείας, ἐκ 30 ἀνδρῶν, τῶν ἐγκριτωτέρων, ἐν οἷς ὁ Ποέριος, Κόσεντς καὶ ἄλλοι.

Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Πανόρμου δημοσιεύουσι διάταγμα τοῦ στρατηγοῦ Γαριβαλδίου, φέρον χρονολογίαν 12 Ὀκτωβρίου, καὶ ἀκυροῦν τὸ κατὰ τῆς ἀνοχῆς τῶν ξένων θρησκευμάτων ψήφισμα τοῦ πάπα Βενεδίκτου ΙΔ'. Εἰς τὴν ἀκύρωσιν δὲ τοῦ παπικοῦ ψήφισματος, ἐπακολουθεῖ ἕτερον διάταγμα τοῦ Γαριβαλδίου, καλεῖον τὰ ἐξῆς. «Οἱ Γαλλικοὶ ἀλβανοὶ, οἵτινες διεκρίθησαν καθ' ὅλας τὰς μάχας ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ, ἐναντίον τῆς τυραννίδος, θέλουσιν ἀπολαύει πάσης ἐλευθερίας εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἀνατολικῆς ὁρθόδοξου θρησκείας. Ὁ νόμος οὗτος σεσημασμένος τῇ ἐθνικῇ σφραγίδι, δημοσιευθήτω, κατὰ τὰ εἰθιμένα καὶ κατατεθήτω ἐν τῇ συλλογῇ τῶν πράξεων τῆς κυβερνήσεως, διὰ βιβλιόθεκον ὅπου δεῖ, ἵνα ἐφαρμοσθῇ.

Καθ' ἃ λέγει μία τῶν ἐφημερίδων τῆς Μασσαλίας, ἡ Γαέτα εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀντίξῃ κατὰ τοῦ σαρδικοῦ στρατοῦ καιρὸν πολὺν, οὗσα ἐφωδιασμένη μὲ 300,000 χιλιγράμμων πυρίτιδας, 35,000 βόμβας καὶ 20,000 σφαίρας καὶ θίνας μυδραλίων.

Κατὰ τὴν «Καρτερίαν» τοῦ Μεδιολάνου, εἰς τὸ φρούριον τῆς Γαέτας ἀπέμειναν μόνον τὰ συντάγματα τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς. Τὰ ἄλλα στρατεύματα εἶχον διαταχθῇ νὰ κἀμωσιν ἐξοδὸν κατὰ τῶν Σάρδων, ἀλλ' ἐπιστρέφοντα ὀπίσω, εὗρον τὰς πύλας τοῦ φρουρίου κεκλεισμένας. Οἱ διοικούντες αὐτὰ στρατηγοὶ Βαρδαλόγας καὶ Κολόνεας, μετὰ θερμὰς παρακλήσεως, ἔλαβον τὴν ἀδείαν νὰ ἐμβῶσιν μόνον τῶν ἐξήτησαν δὲ τὴν παραίτησιν των, ἥτις ἀμέσως ἐδόθη αὐτοῖς. Ἐξήλθον δὲ ἐκ τοῦ φρουρίου λίαν παρωργισμένοι. — Τὰ ἐδώδεμα εἶναι ὑπερβολικὰ ἀνατετιμμημένα.

Κατὰ τὴν ἡμισπίσημον «Γνώμην», ὁ βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουήλ θέλει ἐξακολουθεῖ ν' ἀποκαλεῖται βασιλεὺς τῆς Σαρδηνίας, μεχρισίου ἢ κατὰ τὸν Ἰανουάριον συναρχομένη βουλή ἀνακηρύξῃ αὐτὸν πανδημῶς Βασιλέα τῆς Ἰταλίας.

Εἰς Τουρίνον περιμένεται κατ' αὐτὰς εἰς κόμης Μετα-

ξῆς, ἐπιτετραμμένος παρὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως διπλωματικὴν ἀποστολήν.

Ἐκ Παρισίων γράφουσιν πρὸς τὴν «Βελ. Ἀνεξαρτησίαν» ὅτι παρατηρεῖται ὑφισταμένη πάντοτε προσέγγισις τις μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας, καὶ ὡς τεκμήριον τοῦτου ἐπιφέρουσιν, ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβερνήσις ἐγγράψεν ἐσχάτως εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυν τῆς Κ. Λαβάλτ νὰ προσπαθῇ τὸ ἐπ' αὐτόν, ὅπως ἀποστρέψῃ τοῦ σκοποῦ των τοὺς Βουλγάρους, ὅσοι ἐξήτησαν ἐσχάτως νὰ ἐνωθῶσι μὲ τὸν Πάπαν. Ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ προστίθεται, ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐλήφθη χάριν τῆς ἐπὶ τὸ εὐχαιριστότερον διατηρήσεως τῶν πολιτικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ῥωσσιῆς κυβερνήσεως, παραπονηθείσης διὰ τὸ βῆμα τοῦτο Βουλγάρων τινῶν ἀπονενημένων, οἵτινες ἐνόμισαν ὅτι, ἀποσκιρτώντες ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς Ἑκκλησίας εἰς τὴν δυτικὴν, θ' ἀπέκτων τὴν τῆς Γαλλίας ἰδιαιτέραν προστασίαν.

— Ὁ βαρὼν Τέσσας, πρέσβυς ὑπουργὸς τῆς Αὐστρίας εἰς Ἀμβούργον, διωρίσθη, ὡς βεβαιώσιν, πρέσβυς εἰς Ἀθήνας.

— Κατὰ τινὰ ἐφημερίδα τῆς Νικαίας, προσεχῶς περιμένεται εἰς τὸν ὅρμον τῆς Βιλλαφράγκας στολισκός Ῥώσικός. Κατ' αὐτὰς ἀπεβιβάσθη ἐκεῖσε μέγα πλοῖον γιαννῶν πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ.

— Εἰς τὸ ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ διπλωματικὸν σῶμα τῆς Ῥωσσίας γίνονται προσεχῶς μεταθέσεις τινές· ὁ ἐν Ἀθήναις πρέσβυς Κ. Ὀζερὼφ μεταβαίνει ὡς τοιοῦτος εἰς Βέρνην τῆς Ἑλβετίας· ὁ πρῶν ἐν Νεαπόλει πρέσβυς, πρίγκηψ Βουλκόνσκις, ἀντικαθίστᾷ ἐν Ἀθήναις τὸν Κ. Ὀζερὼφ ὁ δὲ βαρὼν Στάκελβεργ, ὁ ἀνακληθεὶς ἐσχάτως ἐκ Τουρίνου, διορίζεται πρέσβυς εἰς Μαδρίτην, ἀντὶ τοῦ πρίγκηπος Γαλιτσίν, τελευτήσαντος.

Εἰς Δεβρεζίν, σημαντικὴν πόλιν τῆς Οὐγγαρίας, ἐξεβράχσαν τὴν 14|26 σπουδαῖα ταραχαί, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων ἡ δημοσία δύναμις ἐδέησε νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ ὅπλα. Εἰς τοὺς δρόμους ἤκουσθησαν φωναὶ ἀζήτω ὁ Κοσσούβ, ζήτη ὁ Γαριβαλδίου· ἔλαβε χώραν δὲ καὶ προσβολὴ κατὰ τῶν κτημάτων τῆς κυβερνήσεως τινὰ τῶν ὁποίων ἐπαθον σημαντικὴν βλάβην. Ὑπὲρ τοὺς εἰρησιν ἐτραυματίσθησαν· διάφοροι δὲ καὶ ἐθανατώθησαν, ὡς λέγεται.

Καὶ εἰς ἑτέραν πόλιν τῆς Οὐγγαρίας (Eperies) συνέβησαν παρόμοιοι σκηναί.

Ὁ «Μηνύτωρ» τῆς 16|28 ἀναγγέλει τὸν διορισμὸν τοῦ κόμητος Φλαχῶ, ὡς πρέσβεως τῆς Γαλλίας εἰς Λονδίνον.

Αἱ διὰ τοῦ ἀτμοπλοῦ τῆς Ἀλεξανδρίας κομισθεῖσαι ἐκ τῆς Κίνας εἰδήσεις (μέχρι τῆς 1|13 Ὀκτωβρίου) δὲν ἐπεβεβαίωσαν τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης, ἣν μετὰ τοσούτου χρότου διεκωδώνισεν ὁ «Βωθινὸς Ταχυδρόμος» τοῦ Λονδίνου. Ἀντὶ δὲ τῆς συνομολογήσεως τῆς εἰρήνης, συνεκροτήθησαν νέαι μάχαι, οἱ δὲ συμμαχικοὶ στρατοὶ ἐπρωχώρουν πρὸς τὸ Πεκίνον τροπαιοῦχοι. Ἡ δευτέρα μάχη, μετὰ τὴν ἄλωσιν τῶν φρουρίων τοῦ Τακού, συνήφθη τὴν 6|18 Σεπτεμ. οὐχὶ μακρὰν τῆς πόλεως Τσιάγκ-Κιὰ-Οὐάν, μετὰ 30 χιλιάδων ἱππέων Τατάρων καὶ μιᾶς μερίδος ἀγγλογαλλικῶν στρατευμάτων· οἱ Τάταροι, ἐπιτεθέντες πρῶτοι, ἀπεκρούσθησαν μετὰ βραχείαν ἀλλὰ σφοδρὰν μάχην· δισχίλιοι Τάταροι λέγεται ὅτι ἔπεσον εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, ἐκ δὲ τῶν νικητῶν 18 μόνον ἐτρώθησαν· πρὸς τοῦτοις ἔπεσον εἰς χεῖρας τῶν ἀγγλογαλλικῶν στρατευμάτων 50 πυροβόλα. Ἀλλὰ τὴν νίκην ταύτην διετάραξε δυσάρεστόν τι γεγονός· ὁ ἀγγλὸς πρέσβυς Κ. Πάρκες, ὁ γραμματεὺς τοῦ λόρδου Ἑλγίνου, Λόχ, ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ ἀγγλικοῦ «Χρόνου» καὶ διάφοροι ἄλλοι ἀξιωματικοί, ποσχωρήσαντες ἀπερισκέπτως εἰς τὴν πόλιν Τούγκ Χόβ, ἵνα ἐτοιμάσωσι καταλύματα διὰ τὸν ἐπερχόμενον στρατὸν, συνελήθησαν ὑπὸ τῶν Τατάρων.

Τὴν 9|21 Σεπτεμβρίου, συνεκροτήθη τρία μίλια μακρὰν τῆς πόλεως Τούγκ Χόβ καὶ ἄλλη ἱππομαχία, καθ' ἣν ὁ ταταρικὸς στρατὸς κατετροπώθη καὶ πάλιν. Οἱ σύμμαχοι εἶχον ἀποφασίσει νὰ κατεδαφίσωσι τὴν πόλιν ταύτην, ὅτε τὴν 10|22 Σεπτ. ἐμφανισθέντες πρέσβεις τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κίνας, ἀνήγγειλον ὅτι ὁ ἀδελφὸς τοῦ αὐτοκράτορος ἐμελλε νὰ ἐλθῇ ἵνα συνομολογήσῃ τὴν εἰρήνην, καὶ διεβεβαίωσαν ὅτι ὁ πρέσβυς Πάρκες καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ συλλεβέντες εὐρίσκαντο εἰς πεκίνον καὶ ἀπέλαυνον πάσης προστασίας. Λέγεται ὅτι ὁ λόρδος Ἑλγίνος ἠρώτη νὰ δώσῃ ἀρόσιν εἰς τοὺς πρέσβεις, εἰπὼν ὅτι πρέπει πρῶτον ν' ἀποδοθῶσιν ἀνέπαφοι οἱ αἰχμάλωτοι. Τὴν 11|23, οἱ Κινεῖς ἐπεμφαν, διὰ πρεσβευτικῆς σημαίας, μεγάλην ποσότητα ζωοτροφῶν εἰς τὸ ἀγγλικὸν στρατόπεδον· οἱ σύμμαχοι ἀπέχον μόνον 25 μίλια ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας τοῦ Οὐρκανίου Κράτους. Κατὰ τινὰς ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας ἐφυγεν εἰς τὴν Ταταρίαν καὶ ἐπεκράτει φόβος μήπως αἱ εἰρηνικαὶ προτάσεις τῶν Κινεζίων προέβητο μόνον ν' ἀναστελῶσιν εἰς Τούγκ Χόβ τὴν πορείαν τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ καὶ νὰ δώσωσι καιρὸν εἰς τὸν διοικητὴν τῶν Τατάρων Σάν Κολίν Σιν, ἵνα συναρθώσῃ νέον στρατὸν καὶ δοκιμάσῃ, διὰ τελευταίαν φοράν, π. ὁ τῶν τειχῶν τοῦ Πεκίνου, τὴν τύχην τῶν ὁπλῶν.

(Ἐκ τῆς ἡμέρας).

Ἀριθ. 530.

Εὔρετ.

Πρῶτον Πρόγραμμα

Δηλοποιήσεως Πλειστηριασμοῦ
Ὁ Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Μιχαὴλ Α. Μυλωνᾶς

Διλοποιεῖ ὅτι,

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7,200 καὶ ἀπὸ 2 Ἰουλίου 1854 ἐκτελεστοῦ συμβολαίου ὑποθηκοδανείου γενομένου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἑρμοποδῆως Κωνσταντίνου Ἀγγελίδου, κηρυχθέντος ἐκτελεστοῦ παρὰ τοῦ Κ. Προέδρου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν κοινοποιηθέντος νομίμως μετὰ τῆς παρὰ πόδας ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν τὴν πέμπτην Νοεμβρίου τοῦ 1860 ἔτους ἐκ μέρους τοῦ Κ. Ἑμμανουὴλ Εὐστρατίου καὶ Σα ἐμπορίου, κατοικοῦ ἐνταῦθα πρὸς τὴν Ἀναστασίαν χήραν Νικολάου Γιαλούρη δικαστικὸν κηδεμόνα τῶν ἐφήδων τέκνων τῆς Σπύρου, Κατίγκω καὶ Πολυξένης, καὶ πρὸς τοὺς ἐνηλικίους Ἀργυρῶ Παναγιώτου καὶ Γεώργιον, τέκνα καὶ κληρονόμους τοῦ ἀποδιδώσαντος πατρός τῶν Νικολάου Γιαλούρη, ἀπάντων κατοίκων ἐνταῦθα, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ ὑπ' ἀριθ. 507, 509, 510 καὶ 511 (Ε. Ε.) ἐπιδοτήρια ἐμοῦ τοῦ ἰδίου Κλητῆρος διὰ τῆς ὁποίας ἐπιταγῆς ἐπετάχθησαν οἱ ἀναφερόμενοι κληρονόμοι ἵνα ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πληρώσωσι πρὸς τὸν Ἑμμανουὴλ Εὐστρατίου καὶ Σα διὰ κεφάλαιον κατὰ τὸ ὁμόλογον δραχμὰς χιλίας τριακοσίας πεντήκοντα ἀριθ. 1350 τοὺς καθυστερουμένους τόκους αὐτῶν κατὰ τὸ ὁμόλογον ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1859 μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ τὰ ἐξόδα κατὰ τὴν ἐπιταγὴν, ἀλλ' οὗτοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ πληρώσωσιν ὑπὸ τὴν ιδιότητά των τὸ ἀναφερόμενον χρέος ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας. Διὰ ταῦτα καὶ δυνάμει τῆς πρὸς ἐμὲ δοθείσης ἐγγράφου παραγγελίας παρὰ τοῦ ἐνταῦθα κατοικοῦντος Κ. Ἑμμανουὴλ Εὐστρατίου καὶ Σα, ἐκτίθεται εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν ἐν τῷ Δήμῳ Ἑρμοποδῆως ἐξωθεν τοῦ Καφενείου τοῦ Κ. Ἀνδρέου Κοσμᾶ ἐνοικιασμένου ἤδη παρὰ τοῦ Βασιλείου Γιαννοῦτζου καφεπώλου κειμένου εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Τελωνείου Σύρου καὶ ἐνώπιον τῆς Εἰρηνοδίκου Ἑρμοποδῆως καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου, ἡ κωλυμένου, ἐνώπιον ἐνὸς ἀρμοδίου Παρέδρου τοῦ αὐτοῦ Εἰρηνοδικείου ὁ ἀκόλουθος λιθόκτοτος ἀνεμόμυλος τοῦ ἀποδιδώσαντος ὀφειλέτου Νικολάου Γιαλούρη ἥτοι ἓνας ἀνεμόμυλος συγκείμενος ἀπὸ τρεῖς πάτους με πτωρὴ κλήμακα καὶ με μίαν εἴσοδον, τὸ μὲν πρῶτον πάτωμα ἔχει μίαν ῥόδαν, δύο μυλόπετρας, μίαν ζώνην, ἐν φανᾷ, μίαν κορινίδα, δώδεκα ἀντένας με τὰ σχοινία καὶ πανία των, ἐν στράκι, μίαν ἀλευροθήκην, δύο βρατζόλια καὶ μίαν σιδηρομανέλαν, κάτωθεν σανιδωμένον τὸ πάτωμα ὡς καὶ ἡ σκεπὴ ἐπίσης, εἶναι σανιδωμένον τὸ δεῦτερον καὶ τρίτον πάτωμα, καὶ κάτωθεν τοῦ τρίτου πατώματος εἶναι τὸ κούφωμα τοῦ αὐτοῦ ἀνεμομύλου,

ἔχει δὲ ὁ εἰρημένος ἀνεμόμυλος μίαν μόνον εἴσοδον ἐπὶ τῆς ὁποίας εἰσοδου εἶναι καὶ ἡ σκάρπα τοῦ αὐτοῦ ἀνεμομύλου καὶ κάτωθεν τῆς σκάρπας ἥτοι πρὸς τὸ βοριοανατολικὸν μέρος εἶναι ἐν μικρὸν ὀσπητόπουλον καὶ ἐμπροσθεν ἥτοι πρὸς τὸ δυτικομεσημβρινὸν μέρος καὶ κάτωθεν τοῦ αὐτοῦ μύλου εἶναι δύο ἑτέρα ὀσπητόπουλα με ἐν μαγειρεῖον καὶ ἐμπροσθεν με προαύλιον τὰ ὁποῖα ἐξαιροῦνται ἤδη ἀπὸ τὴν κατάσχεσιν (καὶ τοῦτο πρὸς γνῶσιν τῶν ἀγοραστῶν). Πλησιάζει δὲ ὁ εἰρημένος ἀνεμόμυλος μετὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωάννου Γαλητοπούλου με τοὺς μύλους τοῦ Ἰωάννου Λουλοῦ καὶ δημοῖους δρόμους καταμετρηθὲν δὲ τὸ γήπεδον τοῦ αὐτοῦ μύλου ἥτοι ἡ ἑκτασίς τῆς ἐπιφανείας του εὐρέθῃ κατὰ μῆκος καὶ πλάτος μέτρα βασιλικά τεκτωνικά τετραγωνικά ὡς ἐγγιστα 98, τὸ ὕψος 10 μέτρα ὡς ἐγγιστα καὶ τὸ πάχος τοῦ τοίχου 92 0/10 τοῦ μέτρου. Ἐκτίθεται λέγω εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν ὁ ἀναφερόμενος ἀνεμόμυλος μετὰ τὰ παρακολουθήματά του μετὰ τὸ μικρὸν πρὸς τὸ βόρειον μέρος ὀσπητόπουλον μετὰ τοῦ ἀέρος του μεθ' ὧν τῶν δικαιωμάτων του ἀνευ τῶν ἀναφερομένων ἐμπροσθίων δύο οἰκίων καὶ μαγειρείου καὶ ἀνευ τοῦ ἐδάφους του διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ κεφαλαίου ἐκ δραχμῶν 1350 τῶν καθυστερουμένων τόκων κατὰ τὸ ὁμόλογον ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1859 μέχρις ἀποτίσεως, τῶν ἐν τῇ ἐπιταγῇ ἀναφερομένων ἐξόδων καὶ τῶν γενησομένων ἐξόδων τῆς κατάσχεσεως μέχρις ἀποπληρωμῆς ὀφειλομένων παρὰ τῶν ἀναφερομένων πρὸς τὸν καταδικῶντα δανειστήν.

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 965 § 2 τῆς Πολιτ. Δικονομίας, ὁ πλειστηριασμός τοῦ ἀναφερομένου ἀνεμομύλου τῆς ιδιοκτησίας τοῦ ἀποδιδώσαντος ὀφειλέτου Νικολάου Γιαλούρη, ὡς ἀκριβῶς περιγράφεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 529 (Ε. Ε.) ἐκθεσιν ἀναγκαστικῆς κατάσχεσεως ἐνεργηθείσης παρ' ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινομένου Κλητῆρος Μιχαὴλ Α. Μυλωνᾶ ἀρχεῖται ἀπὸ σήμερον καὶ θέλει τελειώσῃ ὀριστικῶς τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ πρώτου ἔτους ἡρέαν Κυριακὴν ἀπὸ τὴν δεκάτην ὥραν Π. Μ. μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ ἀφοῦ παρέλθουν τὰ τρία λεπτά τῆς ὥρας κατακυροῦται ὁ αὐτὸς μύλος εἰς τὸν τὰ πλεονα προσφέροντα καὶ τελευταῖον υπερθεματιστὴν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 974 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ὁ ἀναφερόμενος ἀνεμόμυλος ἐξετιμήθη παρὰ τοῦ προσληφθέντος εἰς τὴν κατάσχεσιν Δημοπρέδρου Ἑρμοποδῆως Κ. Δημοπρέδρου Παπᾶ διὰ δρ. τρεῖς χιλιάδας ἀριθ. 3000.

Ἐπισκερθεὶς δὲ τὸ αὐτὸ κτῆμα προηγουμένως ὁ ἐπισπύδων τὴν κατάσχεσιν Ἑμμανουὴλ Εὐστρατίου μοι ἔδωκεν ἐγγραφὸν ἐντολὴν καὶ οὕτω προσφέρω ἐκ μέρους του δραχμὰς πεντακοσίας ἀριθ. 500 διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πρώτη προσφορᾷ.

Ἡ μὲν πώλησις γίνεται μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας εἰς νομίσματα ἀγοραῖα, τὰ δὲ πλειστηριαζόμενον κτῆμα κατακυροῦται πρὸς τὸν τὰ πλεονα προσφέροντα καὶ τελευταῖον υπερθεματιστὴν.

Τὸ παρὸν πρόγραμμα δηλοποιήσεως πλειστηριασμοῦ μετὰ τῆς συνημμένης ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατάσχεσεως θέλει τοίχοκοληθῇ δις εἰς τὰ παρὰ τοῦ νόμου διαταττόμενα μέρη καὶ θέλει δημοσιευθῇ δις διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος ὁ Ἀστὴρ τῶν Κυκλάδων, προσέτι θέλει προφωνηθῇ καὶ διὰ τοῦ ἀρμοδίου Κήρυκος τῆς πόλεως αὐτῆς καθ' ὅλην τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως αὐτῆς καὶ ἐπιτοπίως.

Ἐγένετο ἡ παρούσα σημερον τὴν δεκάτην ὀγδόην Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ ἔτους ἡμέραν Παρασκευὴν ὥραν 5 Μ. Μ. ἐν Ἑρμοποδῇ Σύρου καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ τοῦ Δικαστικοῦ Κλητῆρος.

Ὁ Δικαστικὸς Κλητὴρ
Μιχαὴλ Α. Μυλωνᾶς.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς.
Ἐν Ἑρμοποδῇ Σύρου αὐθημερόν.

Ὁ Δικαστικὸς Κλητὴρ
Μιχαὴλ Α. Μυλωνᾶς.

Ἀριθ. 529.

Εὔρετ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀναγκαστικῆς Κατάσχεσεως

Σήμερον τὴν δεκάτην ὀγδόην Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ ἔτους ἡμέραν Παρασκευὴν ὥραν 4 Μ. Μ. ἐν Ἑρμοποδῇ Σύρου ὁ ὑποφαινομένος Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν Μιχαὴλ Α. Μυλωνᾶς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7,200 καὶ ἀπὸ 2 Ἰουλίου 1854 ἐκτελεστοῦ συμβολαίου ὑποθηκοδανείου γενομένου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἑρμοποδῆως Κωνσταντίνου Ἀγγελίδου κηρυχθέντος ἐκτελεστοῦ παρὰ τοῦ Κ. Προέδρου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν καὶ κοινοποιηθέντος νομίμως μετὰ τῆς παρὰ πόδας ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν τὴν πέμπτην Νοεμβρίου 1860 ἐκ μέρους τοῦ Ἑμμανουὴλ Εὐστρατίου καὶ Σα ἐμπορίου κατοικοῦ ἐνταῦθα πρὸς τὴν Ἀναστασίαν Ν. Γιαλούρη δικαστικὸν κηδεμόνα τῶν ἐφήδων τέκνων τῆς Σπύρου, Κατίγκω, καὶ Πολυξένης καὶ πρὸς τοὺς Ἀργυρῶ, Παναγιώτην καὶ Γεώργιον, ἐνήλικα, τέκνα καὶ κληρονόμους τοῦ ἀποδιδώσαντος πατρός τῶν Νικολάου Γιαλούρη, ἀπάντων κατοίκων ἐνταῦθα, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ ὑπ' ἀριθ. 507, 509, 510 καὶ 511 (Ε. Ε.) ἐπιδοτήρια ἐμοῦ τοῦ ἰδίου Κλητῆρος διὰ τῆς ὁποίας ἐπιταγῆς ἐπετάχθησαν οἱ ἀναφερόμενοι κληρονόμοι ἵνα ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πληρώσωσιν πρὸς τὸν Ἑμμανουὴλ Εὐστρατίου καὶ Σα διὰ κεφάλαιον κατὰ τὸ ὁμόλογον δραχμὰς χιλίας τριακοσίας πεντήκοντα ἀριθ. 1350, τοὺς καθυστερουμένους τόκους αὐτῶν κατὰ τὸ ὁμόλογον ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1859 μέχρις ἐξοφλήσεως, διὰ τὸ ἀπογραφὸν, ἀντίγραφα, ἐπιδοτήρια, ἀντιγραφικὰ καὶ παραγγελίαν δρ.

εἰκοσι, καὶ δι' ἐξόδα γενόμενα διὰ τὸ συγγενικὸν συμβούλιον ἑτέρας δραχμὰς εἰκοσι, ἀλλ' οὗτοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ πληρώσωσι τὸ ἀναφερόμενον χρέος ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας ὑπὸ τὴν ιδιότητά των. Διὰ ταῦτα ὁ ὑποφαινομένος Κλητὴρ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀναφερομένου ὁμολόγου καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς πρὸς ἐμὲ δοθείσης ἐγγράφου πληρεξουσιότητος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 Νοεμβρίου 1860 παρὰ τοῦ Κ. Ἑμμανουὴλ Εὐστρατίου καὶ Σα παραλκῶν τὸν Δημάρχικὸν Πάρεδρον Ἑρμοποδῆως Κ. Δημοπρέδρου Παπᾶ μετέβην μετ' αὐτοῦ ἐνταῦθα κατὰ τὴν θέσιν Βαπόρια ὁδὸς Τερψιθέας ἐνθα κεῖται ὁ λιθόκτοτος ἀνεμόμυλος τοῦ ἀποδιδώσαντος ὀφειλέτου Νικολάου Γιαλούρη συγκείμενος ἀπὸ τρεῖς πάτους με πτωρὴ κλήμακα καὶ με μίαν εἴσοδον, τὸ μὲν πρῶτον πάτωμα ἔχει μίαν ῥόδαν, δύο μυλόπετρας, μίαν ζώνην, ἐν φανᾷ, μίαν κορινίδα, δώδεκα ἀντένας με τὰ πανία των, ξάρτια καὶ με τὰ σχοινία των μεταχειρισμένα, ἐν στεράκι, μίαν ἀλευροθήκην, δύο βρατζόλια καὶ μίαν σιδηρομανέλαν, κάτωθεν σανιδωμένον τὸ πάτωμα καὶ γύρωθεν μετὰ τρία παράθυρα, ἐπίσης καὶ ἡ σκεπὴ τὸ δεῦτερον πάτωμα ἐπίσης εἶναι σανιδωμένον καὶ μετὰ ἐν παράθυρον καὶ τὸ τρίτον πάτωμα ὁμοίως εἶναι σανιδωμένον με μίαν θύραν καὶ κάτωθεν αὐτοῦ εἶναι τὸ κούφωμα τοῦ αὐτοῦ μύλου ἐξωθεν δὲ τοῦ εἰρημένου μύλου εἶναι ἡ σκάρπα τοῦ καὶ κάτωθεν τῆς σκάρπας ἥτοι πρὸς τὸ βοριοανατολικὸν μέρος εἶναι ἐν μικρὸν ὀσπητόπουλον με μίαν θύραν, τὸ πάτωμα εἶναι χωμάτινον καὶ ἡ σκεπὴ εἶναι χαλασμένη καὶ ἀκεπασμένη με σανίδας καὶ ἐμπροσθεν τοῦ αὐτοῦ μύλου εἶναι δύο ὀσπητόπουλα με ἐν μαγειρεῖον ἔχοντα ἀνὰ μίαν θύραν καὶ ἐμπροσθεν με προαύλιον τὰ ὁποῖα ἐξαιροῦνται ἤδη ἀπὸ τὴν κατάσχεσιν ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν χαίρουν δικαίωμα ἐποικοδομῆς ἐπὶ τῆς σκάρπας τοῦ αὐτοῦ μύλου. Πλησιάζει δὲ ὁ εἰρημένος ἀνεμόμυλος μετὴν οἰκίαν τοῦ Ἰωάννου Γαλητοπούλου με τοὺς μύλους τοῦ Ἰωάννου Λουλοῦ καὶ δημοῖους δρόμους καταμετρηθὲν δὲ τὸ γήπεδον τοῦ εἰρημένου μύλου ἥτοι ἡ ἑκτασίς τῆς ἐπιφανείας του εὐρέθῃ κατὰ μῆκος καὶ πλάτος μέτρα βασιλικά τεκτωνικά τετραγωνικά ὡς ἐγγιστα 98, τὸ ὕψος 10 μέτρα ὡς ἐγγιστα καὶ τὸ πάχος τοῦ τοίχου 92 0/10 τοῦ μέτρου. Καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ῥηθέντος Δημάρχικου Παρέδρου, τῆς Ἀναστασίας Ν. Γιαλούρη κηδεμόνος τῶν ἀναφερομένων τέκνων τῆς καὶ τῆς Ἀργυρῆς θυγατρὸς Ν. Γιαλούρη, μὴ παρόντων τῶν λοιπῶν διαδίκων, κατέσχον ἀναγκαστικῶς τὸν ἀναφερόμενον μύλον μετὰ τὰ ἀναφερόμενα παρακολουθήματά του, μετὰ τὸ μικρὸν πρὸς τὸ βόρειον μέρος ὀσπητόπουλον καὶ μετὰ τὴν σκάρπαν του μετὰ τοῦ ἀέρος του καὶ μεθ' ὧν τῶν δικαιωμάτων του, ἀνευ τῶν

(Ἐπεταὶ συνέχεια Δικαστικῇ)

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΙ.